

„И още нещо ...“

Всеки ден събирам разпилени мечти
и на надеждата пламъка паля.
С усмивка и жар променям съдби,
напътствам, провокирам и хваля!

Превързвам рани след битки незначайни,
вдъхновявам и давам кураж!
Решавам спорове, пазя тайни...
И пак отначало – веднъж, дважд...

Затвърдявам знания - мои и чужди,
уча в движение, упражнявам, откривам.
Откликвам с човечност на всякакви нужди,
човека във всеки с любопитство намирам.

Давам крила и рисувам небето,
но и корените с гордост почитам.
Често се връщам в света на детето,
с носталгия в моето детство отлитам.

Колекционирам емоции, трупам умора,
но и куп въздишки от радости пазя!
Срещам случки, събития, хора,
в дълбоки води нередко газя!

Изцедена, но заредена си тръгвам след работа.
Зная, че някак нелогично звучи!
И пак побеждавам себе си – цялата,
срещайки питащи детски очи.

Заспивам с тревога и чужди терзания,
и сънувам пораснали личности.
Придобили умения и получили знания,
но останали детски и чисти.

И все търся отговор на въпроса логичен,
сутрин , отрано, с кафето горещо.
„Защо съм учител? Защо съм учител?“
За всичко това. И още нещо ...

Специална грамота от конкурса „ЗАЩО СЪМ УЧИТЕЛ“

Автор: Галина Дингилева

учител в начален етап - ГЦОУД, гр. Пловдив